

[Michael Kock]

mærkninger i det hele taget var for absurde til, at man kan tage saglig stilling til dem.

Men jeg vil gerne kommentere hr. Duetofts bemærkning om, at vi ikke er korrekte med hensyn til vores kulturpolitik, idet hr. Duetoft siger, vi er dobbeltmoraliske. Det er der overhovedet ikke tale om. Fremskridtspartiet har ikke noget imod kulturen, og vi går ikke ind for at skære ned på kulturen. Vores synspunkt er blot det, at det offentlige skal blande sig langt uden om, hvordan kulturen udvikler sig. Den danske kultur har udviklet sig i århundreder – ja i årtusinder – uden at det offentlige har skallet og valtet med skatteyderkroner, som man gør det i dag, og uden at politikere har skullet bestemme, hvad der var god og hvad der var dårlig kultur.

Dette her er alene et spørgsmål om personlig frihed og om at overlade kulturen til de enkelte individer og til folket.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Da det ifølge forretningsordenen vistnok er mig forbudt at sige, at det, der foregår her, er noget sludder, vil jeg lade være med at sige det og i stedet sige, at jeg er meget uenig med hr. Michael Kock i vurderingerne.

Det er ikke rigtigt, at det hidtil og tidligere har været folket, der værnede om kunsten. Hvad er det for noget »ikkekorrekt« at sige? Der var da mæcener: Det var da kongen, det var da fyrsten, det var da det offentlige, datidens statskasse, der sørgede for, at der var kunst. Og det er den forpligtelse, som datidens statskasse havde, der nu er flyttet over til vores statskasse. Det er da ikke ulogisk; sådan har det altid været.

Det er Mozartår i år, og der kører lange serier om, hvor fattig Mozart var. Hans musik var aldrig nogen sinde blevet til noget, hvis ikke fyrsterne havde givet ham brød og smør på bordet. Det er altså en god tradition, at det offentlige sørger for, at den kunst, der ellers ikke ville blive produceret, bliver produceret, for det er ofte den, der har nogle langtrækkende kvaliteter. Derfor er der faktisk en sammenhæng i det.

Når jeg inddrager Fremskridtspartiets flygtninge- og fremmedpolitik i denne sammenhæng, er det såmænd bare, fordi jeg har den opfattelse, at når man på gader og stræder ren-

der rundt og råber op om, at den danske kultur er truet – og det gør Fremskridtspartiet, jo flere gange jo bedre – er det ikke logisk samtidig at sige, at den støtte, der er til den danske kultur, for resten skal falde bort. Man kan ikke sige begge dele på én gang, det er ulogisk. Derfor er det logisk i denne debat at tage den facit af indvandrer- og flygtningepolitikken op, der hedder kulturforskrækkelsen.

Lysholm Christensen (KRF):

Det Kongelige Teater er efter sit formål og i kraft af sin aktivitet en udadvendt institution. Hvad der foregår i huset på Kongens Nytorv, skal helst ikke gå stille af – omtale og presse-dækning er yderst velkommen. Ja, teatret har faktisk til formål at vække til debat, diskussion og reaktion. Et teater skal ruske op i folk, begejstre, provokere. Så langt, så godt.

Men det er desværre ikke repertoiret og det, der er foregået på scenen, der har sat overskrifterne i dagspressen i de senere år. Det er i langt højere grad, hvad der er foregået bag kulisserne, der har været med til at sætte overskrifterne i dagspressen og ikke mindst den politiske reaktion på forskellige forhold i forbindelse med Det Kongelige Teater. Så man kan sige, at det egentlig er de forkerte ting, der har sat overskrifterne derovre på Kongens Nytorv i de senere år, så der er virkelig behov for et initiativ, som kan skabe nogle bedre muligheder for arbejdsro og udfoldelse af den kunstneriske opgave, som Det Kongelige Teater har.

På den baggrund må vi hilse kulturministerens lovforslag velkomment. Vi er enige med ministeren i, at det er en udmærket idé at få etableret en bestyrelse, som kan tage ansvar for både økonomi og daglig ledelse.

Jeg er ikke enig med de ordførere, som har nævnt, at dette skulle være en afløser af det tidligere tilsynsråd. Jeg mener, at bestyrelsen skal have langt videre beføjelser. Tilsynsrådet havde nærmest ingen. Så dette her er noget helt nyt. Det er en styrkelse af teatrets ledelsesfunktion økonomisk og af den daglige ledelse.

Vi støtter altså tanken om etablering af en bestyrelse. Men vi kan godt være lidt betænkelige ved, at det er kulturministeren, der skal udnævne både formand og bestyrelse. Vi er lidt bekymrede ved, at dette her kan udvikle sig til, at vi får en bestyrelse, som er sammensat af personer fra en snæver københavnsk kultur-